

STRAAL IN MIJN HART, O ZONNE!

O Zon, blij triomfeeren
En breng mij licht en gloed,
En wil mij, arme, leeren,
Hoe dat ik schijnen moet.

Zooals gij achter wolken
Soms bergt uw aangezicht,
Om dra bij vele volken
Te brengen zee van licht,

Zoo help mij, als het donkert
In *mijn* en *and'rer* hart,
Te spreiden licht, dat flonkert,
Dat alle duister tart!

IMANNA

NATIONALE ARBEID IN DEN BESTEN ZIN DES WOORDS

Op een prachtig buitengoed aan den Driebergischen weg, in een omgeving van boomen van meer dan honderd jaar, waar een sireene rust heerscht, die den stadsmensch weldadig aandoet, waar hij onder den indruk komt van al het schoone en heerlijke, dat Gods vrije natuur ons, menschenkinderen, schenkt, in zulk een omgeving had ik een dezer dagen het groote voorrecht een onderhoud te mogen hebben met **mevrouw J. C. A. van Asch van Wijck, geboren baronesse van Hogendorp.**

't Gesprek betrof een nieuw onderwerp van buitengewoon belang voor ons nationale leven, voor de Nederlandsche samenleving: de Stichting „Nationaal Centrum” te Zeist. Mevrouw Van Asch van Wijck (achterkleindochter van den grooten Gijsbrecht Karel) is hiervan de penningmeesteresse.

„U treft 't eigenlijk niet bijzonder! Onze voorzitter, baron Bentinck is afwezig en onze Secretaris, de heer E. Raams, komt vanavond pas terug. Maar natuurlijk wil ik u ook gaarne te woord staan, omdat ik de meening ben toegedaan, dat er aan ons werk niet genoeg publiciteit gegeven kan worden! Het is zoo brood-en brood-noodig! Telkens hooren wij bij onze bezoeken in den lande weer dezelfde klacht, telkens weer dat soms moedeloos-makende gezegde, dat tot groote somberheid en ernstig nadenken

stemt: hoe kunnen wij de jeugd en de bevolking uit de provincie weer in goede banen brengen? Want geloof u mij, de gevolgen zijn wel héél, héél erg!”

Mijn zegsvrouwe — dit was een van mijn eindindrukken van dit alleraangenaamste onderhoud met deze warm-sociaal-voelende Vrouwe, — is volkomen bevoegd tot een gefundeerd oordeel: er ging de laatste maanden bijna geen dag voorbij, of zij werkte gestaag voor „Nationaal Centrum.” Wat is en wat wil deze Stichting?

Mevrouw Van Asch van Wijck, wie dergelijk werk niet geheel vreemd is, antwoordde mij op deze vraag als volgt:

„Nationaal Centrum” werd in den loop van het vorige jaar in het leven geroepen door een aantal personen, die onder den indruk van de moeilijke tijden en de groote verdeeldheid in ons land, begrepen, dat er tegenover de stroomingen van buitenaf, welke ons land en volk bedreigen met schoon schijnende voorstellingen, een **zéér positief nationaal geluid** moest worden gehoord, iets positiefs moest worden geboden, wijl alleen in negatieven zin optreden tegen deze stroomingen de zaak niets beter maakt.”

Mevr. J. C. A. van Asch van Wijck

Mevr. J. D. van Romondt-Vis

En zij vervolgde:

„Het was de eigenaresse van huize „Schoonoord,” mevrouw J. D. van Romondt Vis—geboren baronesse Quarles de Quarles, die hiervoor zéér warme sympathie gevoelde en haar riant, ruim 30 h.a. omvattende, meer dan een eeuw oude bezitting „Schoonoord” afstond aan de Stichting, als middelpunt en zetel der werkzaamheden.”

Op zichzelf een nationaal gebaar, waarvoor men den grootsten eerbied kan hebben!

„Als ik u eens vragen mag, wat is het doel der Stichting?”

„In artikel 2 der statuten is dit omschreven, maar laat ik 't u minder „statuair” zeggen. Ons doel is het opwekken en bevestigen van het nationaal bewustzijn bij ons volk. Onze grondslag is, dat God Almachtig de Bron van alle gezag is, iets, dat door Protestant, Roomsch Katholiek en Jood kan worden onderschreven. Het laat u zien, dat de basis, waarop ons volk gedurende eeuwen stond, niet moet worden losgelaten. Onze geschiedenis toont duidelijk, wat het Huis van Oranje-Nassau gedurende al dien tijd voor het Nederlandsche volk beteekend heeft. Deze banden nu

Huize „Schoonoord”